

„ Очаране наочаре“ Светлана Велмар Јанковић

ТЕМА: седам прича и седам међуприча о ближој и даљој прошлости Београда.

ИДЕЈА: идеја овог романа је да нам кроз авантуре упорног Луке и његове паметне сестре Милене, истраживањем и проучавањем на необичан и примамљив начин, открију Београд у свој његовој светлости и историјском значају на овим просторима.

ПОУКА: осим што сам много тога научио, оно што сам сигурно схватио је да сада свој родни град, волим још више. Такође сам схватио да Београд идаље остаје тајанствен и да ће увек бити неистражених места, догађаја и прича.

ЛИКОВИ: Лука, Милена, Луције, Апије, Скец, Еда, Марко, Витко, Кадмон...

Одувек сам желео да одем у прошлост и видим како су се некада деца играла, како су се људи облачили, какав је био њихов живот... Све приче су веома маштовите и интересантне. Читајући како је Скец био храбар када је гађао стрелом змију, пожелео сам да учиним исто. Волео бих да као Еда познајем лековито биље јер њена авантура када је лечила дивокозу у лековитој мочвари ми је незаборавна. Било ми је страшно када је лав изашао из кавеза и много сам се уплашио, али га је Апије ипак успео затворити. Гуја Бојана је пронашла лековити извор, кристално чисте воде и пожелео сам да видим свој лик у тој води. Иако сам био активни учесник сваке дечије авантуре у овим догађајима, прича у коју ћу вас одвести била ми је најзанимљивија од свих.

Није лако устати ујутру. Исто тако је тешко било и Луцију, младом племићу, који је имао много дужности и обавеза. Након што се једва пробудио, морао је да заврши све обавеза тога дана па тек онда да пође на пут, са својим слугом и пријатељем Апијем, код Кадмона. На том путу су се срели јер је Кадмон пошао код њих. Дуго су причали на улици и Кадмон им је рекао да неко веома важан долази у Сингидунум. Када су се разишли, Апије и Луције су размишљали ко би тако важна личност могао бити. Када су стигли кући Луције је питао слуге у кухињи да ли можда знају ко долази. Нико није знао.

Затим им је пришао један слуга и рекао да не излазе из својих одаја, и да је то наредба његовог оца. Апије је предложио свом господару Луцију да одиграју партију шаха. Игра се одужила до поноћи, а у једном тренутку чули су јак урлик. Погледавши кроз прозор видели су лавове. Обоје су схватили да тај неко ко долази у Сингидунум су лавови, који се боре против гладијатора. Апије је у тренутку побледео јер се сетио како су римљани одвели његовог оца и брата да се боре против лавова и буду гладијатори. На жалост остале су му у сећању слике како су их лавови растргли. Луцију је било много жао због тога и решио је да сутра у зору устану пре свих и оду да виде лавове.

Дуго су пешачили улицама града Сингидунума а када су стигли до лавова они су сви спавали, осим највећег. Луције је кренуо ка кавезу будног лава иако га је Апије молио да не иде близу јер ће га узнемирити. Није га послушао. Лав се протегао и почео да режи. Кавез није био добро закључан, лав је искочио и погледи су им се срели. Апије је скочио између њих, рекао свом господару да оде по помоћ а лава је нетремице гледао у његове жуте очи. Говорио му је да зна колико му је тешко јер је заробљеник али да је ипак боље да уђе у кавез. Као да је разумео његове речи, лав се окренуо и вратио у кавез. За то време Луције је са стражарима гледао чудо.

Договорили су се да никоме о овом догађају не причају.

Лав је послушао Апија као да је његов љубимац па је помислио да је то можда лав којег му је отац поклатио кад је био мали и да га се можда сећа. То је вероватно и било тачно јер животиње као и људи памте кад их неко воли, пази и милује.

Антоније Виловски, IV-3
ОШ „Вељко Дугошевић“

Било је много поучно и значајно путовати кроз прошлост, а наравно у међуприма одлучивати о следећој авантури. Сутра је нови дан и поштар ће сигурно разносити пошту а ја ћу да се надам да ће ми очарани оптичар послати наочаре које ће ми помоћи да и вас поведем у различите приче и историјске догађаје града Београда.